

عنوان مقاله:

تحلیل جامعه شناختی شهرآشوب ها به عنوان تاریخ محلی منظوم در عصر تیموری

محل انتشار:

فصلنامه متن پژوهی ادبی، دوره 22، شماره 77 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محسن پرویش - دانشجوی دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)، قزوین، ایران

ذکرالله محمدی - دانشیار تاریخ دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تاریخ نگاری محلی به عنوان یکی از اشکال تاریخ نگاری در ایران، به ویژه در دوره تیموری، چندان مورد توجه قرار نگرفته است. در این میان، یکی از انواع تاریخ نگاری محلی، تاریخ نگاری منظوم است و گونه ای از تاریخ های منظوم که در عهد تیموری گسترش یافت، شهرآشوب ها هستند. در واقع، شهرآشوب ها اطلاعات فراوانی در باب تاریخ اجتماعی و فرهنگی و نیز خصوصیات شهرها، اصناف و... در قالب تاریخ محلی منظوم ارائه می نمایند. همچنین، تاریخ نگاری منظوم از نظر بازسازی برخی از حوادث تاریخی این زمان و هم از لحاظ نشان دادن شواهدی از احیای روح ایرانی و زبان فارسی، اطلاعات زیادی به دست می دهد. بنابراین، هدف اصلی مقاله حاضر این است تا تحلیلی جامعه شناختی از شهرآشوب ها به عنوان تاریخ منظوم محلی در عصر تیموری به دست دهد و اوضاع اجتماعی و فرهنگی این عصر را بررسی نماید.

کلمات کلیدی:

تاریخ نگاری محلی، شهرآشوب ها، جامعه شناسی شهری، عصر تیموری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/888943>

